

Saar en Bram

op zoek naar de Ster

GOVERT SCHILLING
& JESKA VERSTEGEN

|.s

Midden in de wei staat een grote boom. Het is een warme dag, maar onder de boom is het lekker koel. Alle schapen staan bij elkaar, in de schaduw. Behalve Saar en haar broertje Bram. Die zijn helemaal naar de rand van de wei gelopen.

Saar en Bram zijn nieuwsgierig. Ze willen altijd een stap verder; steeds weer nieuwe dingen zien. Er valt nog zoveel te ontdekken! Is het gras echt groener aan de andere kant van de heuvel? Wat ligt er achter het bos in de verte? Waar houdt het blauw van de lucht op?

De andere schapen begrijpen er niets van. 'Kom toch gezellig bij ons staan,' zeggen ze. 'Dan eten we lekker gras en praten we over koetjes en kalfjes.'

De herders willen ook het liefst dat alle schapen bij elkaar blijven. Anders verdwalen ze misschien, of worden ze opgegeten door een wolf.

Maar Saar en Bram zijn niet bang. Ze willen op avontuur!

De zon gaat onder. Langzaamaan wordt het kouder. De herders nemen de schapen mee naar de stal. Maar Saar en Bram willen nóg niet naar binnen. Buiten valt nog heel veel te beleven.

Ze kijken naar de lucht. De zon is al weg, maar het is nog niet helemaal donker. De lucht wordt eerst lichtgeel. Daarna oranje. En dan heel donkerblauw. Het is een prachtig gezicht.

‘Weet jij waar de zon ’s nachts naartoe gaat?’ vraagt Bram.

Saar weet het niet zeker. ‘Ik denk dat hij aan de andere kant van de wereld zit,’ zegt ze. ‘Morgenochtend komt hij weer tevoorschijn.’

Hoog aan de hemel is nu wel de maan te zien. En even later beginnen de eerste sterren te stralen. Hoe langer je kijkt, hoe meer je er ziet. Eerst alleen de drie helderste. Daarna een stuk of tien. En dan te veel om te tellen.

‘Weet jij wat sterren zijn?’ vraagt Saar.

Bram weet het niet zeker. ‘Ik denk dat het allemaal zonnen zijn,’ zegt hij. ‘Ze staan alleen héél ver weg. Daarom lijken ze zo klein.’

In de stal hebben de herders hun schapjes geteld. Het is avond, en ze willen zeker weten dat alle schapen veilig binnen zijn. Maar ze komen er twee tekort. Twee schapjes moeten nog buiten rondlopen. Wie zouden dat zijn?

De mama van Saar en Bram is ongerust, en een beetje boos. Waarom komen die twee niet gewoon naar binnen, samen met alle andere schapen? Ze duwt de deur van de stal open en kijkt naar buiten. Maar daar is het donker. Zelfs de grote boom midden in de wei is bijna niet te zien. 'SAAR!!!' roept ze. 'BRAM!!! Waar zijn jullie? Straks vatten jullie nog kou!'

Gelukkig, daar komen Saar en Bram aangerend.

'Wij hebben naar de maan gekeken, mama,' zegt Saar.

'En naar de sterren,' zegt Bram. 'Het werden er steeds meer!'

Maar mama wil er niets van weten. 'Jullie moeten naar de herders luisteren en bij de andere schapen blijven,' zegt ze. 'Hup, naar binnen!'

Binnen in de stal is het lekker warm. Alle schapen kruipen dicht tegen elkaar aan. Saar en Bram gaan nog even bij hun lievelingstantes kijken. Tante Esther, tante Mirjam en tante Rachel hebben alle drie een heel dikke buik. Ze liggen op een extra zacht bedje van stro.

Saar geeft tante Esther een nachtzoen. ‘Waarom heb jij eigenlijk zo’n dikke buik?’ vraagt ze. ‘Heb je te veel gegeten?’

‘Nee,’ zegt tante Esther. ‘Er zitten babyschaapjes in – kleine lammetjes. Ze kunnen elk moment geboren worden.’

Bram geeft tante Mirjam een knuffel. ‘Hoeveel lammetjes krijg jij?’ vraagt hij.

‘Drie,’ zegt tante Mirjam. ‘Leg je pootje maar op mijn buik, dan kun je ze voelen.’

Bram vindt het heel spannend, maar hij doet het toch. En ja hoor, hij voelt de kleine lammetjes bewegen!

Samen kruipen Bram en Saar nog even tegen tante Rachel aan.

‘Jullie waren vroeger ook kleine lammetjes,’ zegt tante Rachel. ‘Toen zaten jullie in mama’s buik.’

Saar weet het niet meer; het is te lang geleden. Bram is blij dat hij niet meer in mama’s buik zit. Want dan kun je niet naar de sterren kijken!

‘Nu moeten jullie echt gaan slapen,’ zegt mama. ‘Het is al veel te laat.’

Maar Saar en Bram willen nog niet naar bed.

‘Mogen we nog één verhaal van opa David?’ vraagt Bram. ‘Die kan zo mooi vertellen.’

‘Vooruit dan,’ zegt mama. ‘Maar daarna meteen onder de wol!’

